WITH THE WORD BIBLE COMMENTARY – DR WARREN WIERSBE

IN AFRIKAANS VERTAAL EN VERWERK DEUR DR ANDRE BESTER

Maandag 23 Januarie – Woensdag 25 Januarie **MATT 17 & 18**

MATT 17

Luister na die Koning (1–13)! Hierdie luisterryke gebeurtenis op die berg van verheerliking was 'n beeld van die komende koninkryk (16:27–28) en 'n bewys dat Jesus Christus inderdaad die Seun van die lewende God is. Die Wet (Moses) en die profete (Elia) kom almal in Hom saam (Heb. 1:1–2). Maar wat veral ‘n diep indruk op Petrus gemaak het, was die klem op die onveranderlike Woord van God (2 Pet. 1:16–21). Die herinnering aan visioene sal vervaag, maar die Woord bly vir ewig. Hoor Hom!

Vertrou die Koning (14–21)! Jesus het aan die dissipels mag gegee om demone uit te dryf (10:1, 8), maar hulle ongeloof en gebrek aan gebed (vs. 20–21) het hulle beroof van die krag wat hulle nodig gehad het. Ons kan nie op die berg van heerlikheid bly nie; daar is behoeftes wat in die vallei vervul moet word. Laat ons nie verflou in ons soeke na Goddelike krag vir die taak wat ons opgelê is nie.

Gehoorsaam die Koning (22–27)! Die belasting was 'n jaarlikse aanslag van die Joodse mans vir die ondersteuning van die tempel (Eks. 30:11–16). Jesus het Sy koningskap bevestig deur 'n muntstuk en 'n vis te beheer, maar Hy het Sy diensbaarheid bevestig deur aan hulle eise te onderwerp. “Laat ons hulle nie aanstoot gee nie” (v. 27) is ’n goeie beginsel wanneer jy jou regte tersyde stel, maar wees versigtig om nie God se waarheid tersyde te stel nie (15:12–14).

MATT 18

Grootheid (1–14). 'n Kind is totaal afhanklik van ander en moet deur geloof in volwassenes lewe. ’n Onbedorwe kind aanvaar sy posisie in die lewe, geniet dit en probeer nie soos iemand ouer optree nie (Ps. 131). "Wie sal die grootste wees?” het A. H. McNeile gevra: “Hulle wat in die minste dink dat hulle groot is.”

Die manier waarop ons kinders behandel (ook diegene wat “kinders in die geloof” is) dui aan hoeveel nederigheid ons beoefen. Ontvang ons hulle (vers 5) of verag ons hulle (vers 10)? Volg ons hulle na (v. 3–4) of laat ons hulle

struikel deur ons slegte voorbeeld (v. 6–9)? Dit was 'n volwasse skaap, nie 'n klein lammetjie nie, wat gedwaal het (v. 10–14)!

Waarheid (15–20). “Praat altyd die waarheid in liefde” (Ef. 4:15) Dit is die diep geheim van die handhawing van Christelike gemeenskap. Hoe langer ons weerstand bied, hoe meer mense betrek ons by die probleem (Matt. 5:21–26). Nederigheid en eerlikheid moet saamwerk om harmonie te bewerkstellig.

Vergifnis (21–35). Petrus wou reëls hê om te gehoorsaam, wat wys dat hy nie in die gees was van wat Jesus geleer het nie (Rom. 12:8–10). Die gelykenis gaan nie oor verlossing nie, maar oor vergifnis onder God se mense. Ons moet ander vergewe omdat God ons vergewe het (Ef. 4:32; Kol. 3:13), en Hy het ons vergewe ten koste van Homself! Dit is moontlik om vergifnis te ontvang maar nie werklik vergifnis in ons harte te ervaar nie; daarom het ons dit moeilik om vergifnis met ander te deel.

Wanneer jy 'n onvergewensgesinde gees het, sit jy jouself geestelik en emosioneel in die tronk; jy betaal duur vir die luukse om ’n wrok te dra. Is dit die moeite werd?

“Hy wat nie kan vergewe nie, breek die brug af waaroor hy self moet gaan.”
George Herbert